

บัญญัติ 25 ประการ

นำเสนอเมื่อ : 28 ต.ค. 2551

.ExternalClass .EC_hmessage P {padding:0px;} .ExternalClass body.EC_hmessage {font-size:10pt;font-family:Tahoma;}

บัญญัติ 25 ประการของนักดนตรี นักร้อง

กฎข้อหนึ่ง ฟังรู้ไว้ชะว่าไม่มีใครชอบ "ไอ้ผยอง อหังการ"

จาก การพิสูจน์พบว่า นักดนตรีส่วนใหญ่ ไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะเป็นคนที่เล่นได้วิเศษเลิศเลอมาจากไหน เขาเพียงต้องการ ใครสักคนที่มีทัศนคติที่ดี และพร้อมที่จะเล่นในส่วนของตนอย่างถูกต้อง เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่ ของพวกคุณไม่ใช่การอยู่บนเวที ดังนั้น ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรในระดับส่วนตัว ก็มีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่า ความสมัครสมานในการเล่นดนตรีร่วมกัน ฉะนั้น ถ้าคุณเป็นไอ้ผยอง อหังการ ขาทำได่ เล่นได้ อยู่ได้ โดยไม่เอาใครแล้วละก็ คุณถูกเตะออกจากวงแหงๆ เพราะไม่มีใครสำคัญที่สุด จนขาดไม้ได้หรอก

กฎข้อสอง ความรู้สึกสุขใจ เป็นคุณสมบัติที่ดี ทางด้านดนตรี คงไม่มีใครอยากมาร่วมแสดงบนเวทีกับคุณ ถ้าคุณกำลังอารมณ์เสีย คุณด้อมมีอารมณ์ที่สุขใจเท่านั้น คุณถึงจะสามารถสร้างเสียงดนตรีที่ บาดอารมณ์ หวานซึ่งดูดีนั้ ได้อย่างที่ทุกคนต้องการ เจาเสียงบาดอารมณ์ก็คือ สิ่งที่คุณต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และพัฒนามันอย่างต่อเนื่อง ลองอัดเทปฝีมือดนตรีของคุณ แล้วหาขอבקพรอในจุดต่างๆ แล้วนำมาปรับแก้ไข โดยคุณอาจหางานแจวๆ ในแนวดนตรีต่างๆมาฝึกฝนตาม ซึ่งมันจะเป็นบันได พาคุณไปสู่ความฉกาจฉกรรจ

กฎข้อสาม พัฒนาแนวตัวเอง การฝึกเล่นตามแบบฉบับ ของนักดนตรีที่คุณชอบ นับเป็นวิธีที่ดีเหมือนกัน แต่สิ่งที่พึงระวังคือ อย่าปล่อยให้ คุณมีสไตล์ที่ละมายคลึงกับต้นแบบ มากจนเกินไป ยอมรับความจริงเสียเถอะว่า ตัวจริงมีได้เพียงหนึ่งเดียว เท่านั้น พยายามให้ดูย คุณก็ไม่มีวันเป็นเขาได้หรอก จงพยายามหาสิ่งที่เป็นตัวคุณเอง เพราะคุณสามารถที่จะ เป็นตัวคุณเองได้ ให้อิสระกับตัวเองในการทดลอง ทดลองปรับแนวของคุณด้วยตัวคุณเอง ซึ่งวิธีนี้ได้ผลมาแล้วกับ Soundgarden หรือไมก็อย่าง Tom Morello มือกีตาร์วง Rage Against The Machine

คุณจงจำไว้ว่ากฎเกณฑ์ทางดนตรี มีไว้ให้ฝ่าฝืนเสมอ

กฎข้อสี่ จงตรงต่อเวลา ฝั้นไปเถอะว่าพวกศิลปินนะ จะเป็นพวกที่ตรงต่อเวลา แต่เราเคยรู้จักหัวหน้าวงที่ เลือกนักดนตรีที่มีฝีมือปานกลาง แต่ตรงต่อเวลาเสมอ เห็นเวลาการซ้อมเป็นเงินเป็นทอง คุณจะกลายเป็น มนุษย์ที่ไร้ค่าไปในทันที ถ้าคุณไม่รู้จักค่าวตรงต่อเวลา เพราะว่าคุณคงมีโอกาสเพียงไม่กี่ครั้งหรือ สำหรับการที่คุณไม่ตรงต่อเวลา รับรองได้เลยว่า เพื่อนรวมวงอาจกำลังรอเวลาเฉดหัวคุณในไม่ช้า

กฎข้อห้า ฟัง ฟัง ฟัง แล้วก็ฟัง ทุกครั้งที่คุณอยู่บน เวที หรือในสตูดิโอ อาย่าอยู่ในโลกส่วนตัว ให้รู้จักฟัง และตอบโต้กับเพื่อนรวมวงบ้าง พยายามสร้างบทสนทนา ด้วยเสียงดนตรีกับพวกเขา แต่อย่าเล่นดังขวางลำ ในขณะที่เพื่อนกำลังโซโลอยู่ จงรู้จักปล่อยให้คนอื่น ได้มีโอกาสเด่นบ้าง รับรองว่าคุณไม่枉งานแน่ ถ้าคุณรู้จักทำให้นักดนตรีคนอื่นรู้สึกว่าคุณอยู่ด้วยแล้ว เขาเล่นได้ดี

กฎข้อหก รู้ในสิ่งที่ต้องการจะเป็น ศิลปินที่ประสบความสำเร็จทุกคน ต่างก็ต้องมีจุดมุ่งหมาย ที่แน่ชัดทั้งนั้น และพวกเขาก็จะพยายามทำทุกอย่าง ที่จะพาเขาไปสู่ฝัน ที่แน่ๆคุณควรรูววงของคุณ ต้องการอะไรกันแน่ เช่นถ้าเขาฝันกัน อยากจะเป็นอย่างวง R.E.M. สิ่งที่คุณควรทำก็คือการฝึกแต่งเพลงและ ซอมการประสานเสียงอย่างสม่ำเสมอ

กฎข้อเจ็ด จงเล่นดนตรีเพื่อดนตรี ไม่ใช่เพื่อตัวคุณเอง

นี่ เป็นคำสั่ง ให้คุณเล่นดนตรี ไปตามครรลองของบทเพลง แม้ว่าเราจะแนะนำให้รู้จักทดลอง และพัฒนาตัวเอง แต่คงไม่ดีแน่ ถ้าคุณบอabinขนาดเอาแนวการเล่นของวง Bush มาใช้ในวงของคุณ ที่กำลังหลงใหลแนวเพลง Jazz (แม้ว่ามันอาจจะน่าลอง) ผมแนะนำว่า อย่าทำไหดนตรีของคุณ และเหะไปกว่าที่เป็นอยู่

กฎข้อแปด อย่าแยกตัวออกจากกลุ่ม หนทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้คุณได้งานอย่างสม่ำเสมอ คือการทำตัวให้เป็นที่รู้จัก พยายามผูกมิตรกับกลุ่มนักดนตรีอื่นๆบ้าง เผื่อว่างานจะหลุดมาถึงคุณ ถ้าเค้าไม่รู้จักคุณ ก็อย่าหวังเลยวงานที่เค้าไปเล่นไม่ได้ (ด้วยเหตุอันใดก็ตาม) จะหลุดมาถึงมือคุณ เพราะใครจะมาจ้าง หรือกลาโยนงานมาให้คุณ ถ้าเค้าไม่รู้จักคุณ

กฎข้อเก้า อย่าแต่งเพลงเพื่อตัวเอง ถ้าคุณคือนักดนตรีที่หวังจะเอางานด้านนี้เป็นหลัก อยากออกเทปดังเป็นพลุแตก จงระลึกไว้เสมอว่า แนวเพลงที่คุณชอบ คนอื่นอาจไม่ชอบก็ได้ เพราะฉะนั้น หากคิดที่จะแต่งเพลง อยางแต่งเพลงตามใจตัวเอง รู้จักเอาเพลงของเราให้คนอื่นฟังบ้าง จะได้รู้ว่าคนทั่วไปเค้าคิดยังไงกับเพลงของเรา บางครั้งเพลงที่คุณแต่ง มันอาจเป็นเพลงที่ดีที่สุด แต่เหมาะสำหรับเก็บไว้ฟังคนเดียว สิ่งที่คุณควรทำ ถ้าคุณเห็นมันเป็นอาชีพ คือ "แต่งเพลงอย่างไรให้คนส่วนใหญ่ชอบ" ถ้าคุณทำได้ อาชีพนักดนตรีถึงจะเป็นของคุณได้ (โดยเฉพาะถ้าคุณคือคนไทย)

กฎข้อสิบ เต็มที่เกินไปก็ไม่ใช่อะไรดี บางครั้งการที่คุณตั้งใจเล่น อย่างสุดความสามารถ ก็อาจไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด แต่การเล่นอย่างพอเหมาะพอควร ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป คือสิ่งที่จะทำให้เพลงที่คุณเล่น มีเสน่ห์ น่าฟัง ไมรรทุกหรือโล่งกว้างเป็นทุง คนฟังน่าจะได้อรรถรสกว่า

กฎข้อสิบเอ็ด ภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญ นี่เป็นสัจธรรมอันน่าเศร้า ของวงการดนตรีทั่วโลก แต่อย่างน้อยคุณก็อาจจะพอชื่นใจได้บางวว่า โลกุแห่งดนตรี ไม่ได้ต้องการภาพลักษณ์ เพียงอย่างเดียวหรอก จงใช้สามัญสำนึกของคุณให้เป็นประโยชน์ แม้ว่าคุณจะเป็นนักดนตรีที่เก่งฉกาจ แต่ถ้าคุณไม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเลย ไม่วางจะเป็น การแต่งตัว ทรงผม รองเท้า เรียกว่าไม่มีอะไรให้หน้าจดจำ คนส่วนใหญ่ก็คงไม่ได้สนใจคุณเป็นพิเศษ ถ้าไม่อดคิดกับการสร้างภาพมากเกินไปนัก คุณอาจลองแต่งตัวสไตล์ใหม่ๆ พิตรร่างกายชะง่อนย ทำผมเผ้าให้ดูเจ๋งๆ คุณก็มีทางเลือกให้ตัวเองเพิ่มขึ้น ไม่ใช่เธอ

กฎข้อสิบสอง สไตลด์นตรีที่เป็นเอกลักษณ์ นักดนตรีมากมายที่บอกว่า เค้าใช้เวลาเป็นสิบๆปี เพื่อหาเอกลักษณ์ของวง พวกนี้ยังโชคดี เพราะบางคนไม่พบสักที มันควรเริ่มตั้งแต่การเล่นดนตรีของคุณ ไปจนถึงแนวเพลงของวง นักร้องนำในวง ที่จะทำอะไรไหนจนจดจำได้ว่า ถ้าได้ยินเพลงประมาณนี้เมื่อไหร่ นี่แหละพวกคุณเลย ลองมองถึงนักร้องนำวง Silly Fools ดูลี คุณจะรู้ว่า เมื่อเปิดเพลงของเค้าเมื่อไหร่ คุณจะจำได้เสมอว่า นี่เพลงของพวกเค้า หรือแมแต่คริสตินา อากีลา ที่หลายคนอาจไม่ชอบการร้องที่มีเสียงลม "เฮอะๆๆ" แทรกอยู่เสมอเมื่อจบประโยค แต่คุณก็จำได้เสมอ ไม่ใช่เหรอ เมื่อคุณได้ยินเพลงของเค้า

กฎข้อสิบสาม สร้างความกลมกลืนให้กับเสียง (Sound/Tune) คุณต้องรู้จักเครื่องดนตรีที่คุณใช้ เพราะมันคืออาวุธคู่กาย ที่จะสร้างเสียงมหัศจรรย์ ตามแต่ที่คุณจะต้องการออกมา ถ้าคุณไม่รู้ว่า เครื่องดนตรีที่คุณใช้อยู่ เหมะกับงานประเภทไหน รับรอง ตกลงงานแน่ โดยเฉพาะนักดนตรีที่ทำงานในห้องอัด คุณต้องสามารถปรับขานวดของคุณ ให้ได้ตามต้องการ ถ้าคุณสามารถ ทำให้โปรดีวีเซอร์ที่ฟังเสียงสวรรค์ ที่คุณสามารถบินดวลมันออกมาได้ละก็ รับรองเลยว่า งานมาจอรอคุณอีกเพียบ

กฎข้อสิบสี่ ฝึกซ้อมในสิ่งที่คุณยังทำไม่เป็น การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ดี แต่จงจำไว้ว่า เมื่อคุณรู้ตัวว่า สิ่งไหนคุณยังทำไม่ได้ จงพยายามเรียนรู้

กฎข้อสิบห้า สร้างทักษะทางธุรกิจ ถ้าคุณอยากเป็น.... นักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ ทั้งเงิน และทั้งกลอง คุณต้องรู้จักมองตัวเองในฐานะนักธุรกิจ มองงานดนตรีเป็นสินค้า เลิกทำตัวเป็นศิลปินจ๋า ที่มากไปด้วย ego ลุดๆมันลงมาบ้างก็ได้ แต่อย่าให้มันหายไปหมด พยายามทำให้ผู้บริหารค่ายเทพ รู้ว่าคุณไม่ใช่หมูโหดเผลอใจง่ายๆ เมื่อต้องต่อรองอะไรกับธุรกิจประเภทนี้ จงจำไว้ว่า คุณคือเหยื่อ อย่าไว้ใจใคร และเมื่อมีใครยื่นเอกสารอะไรให้คุณเซ็น ควรปรึกษาทนายก่อนเสมอ แมวบางครั่งคุณอยากจะทำเซ็นมันจนตัวสั่น เพราะหวังว่า จะได้เป็นศิลปินกับเค้าเสียที แต่ถ้าคุณไม่อย่างที่จะ เสียผลประโยชน์จนเกินไปได้ละก็ อย่าลืมกฎข้อนี้เชียวละ

กฎข้อสิบหก ฝึกทั้งคอร์สหลักและรองให้คล่องมือ การฝึกซ้อมเรื่องเหล่านี้ รับประกันได้ถึง 80% เลยว่า คุณจะสามารถหางานได้ ทั้งในธุรกิจเพลงหรือค บลู ป๊อป ฯลฯ แต่ถาคุณยังไม่รู้มันละก็ รีบศึกษาซะ

กฎข้อสิบเจ็ด เรียนรู้ท่วงทำนอง การเรียนรู้ และจดจำท่วงทำนองของเพลงที่คุณเล่น ทำให้คุณสามารถที่จะ มโนภาพตามได้อย่างง่ายดาย และสามารถสร้างสรรค์งาน ที่เต็มไปด้วยอารมณ์ เล่นได้อย่างเหมาะสม กับช่วงของทำนอง เหมาะกับสิ่งที่มีมันควรจะเป็น

กฎข้อสิบแปด รู้จักที่ของตัวเองคุณ เมื่อคุณถูกหัวหน้าวงสั่งให้ทำอะไร เล่นในแนวใด จงยิ้มรับและทำมันด้วยความเต็มใจ รอวันที่อัลบั้มของคุณโด่งดังเสียก่อน แล้วค่อยซาที่หลัง

กฎข้อสิบเก้า การสมัครเรียน หรือฟังเพลงแนวอื่นๆ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย ไม่ว่าคุณจะถูกมองมาจากไหน อย่าคิดว่าตัวเองรู้อะไร รุ้หมดทุกอย่างที่ควรจะรู้ จงรู้จักการเปิดโลก เปิดหู เปิดใจยอมรับในสิ่งที่แตกต่าง มันจะช่วยให้คุณดีขึ้น นักดนตรีที่ดีคือนักดนตรีที่รอบรู้ เผลอๆ คุณอาจรู้สึกแปลกใจ ที่คุณได้พบกับสิ่งดีๆ ที่คุณเองยังไม่เคยสัมผัสมาก่อน มันอาจทำให้คุณ เป็นนักดนตรีที่รู้จักการพัฒนา มีสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ มาประดับวงของคุณ

กฎข้อยี่สิบ เรียนรู้วิธีการ Tune ให้มากที่สุด แม้ว่าคุณจะได้ไม่ได้เป็นนักดนตรีตามห้องอัด

ที่จะสามารถแยกแยะ ประเภทของเสียงได้ แต่คุณก็สามารถศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมได้ ยิ่งคุณรู้จักเสียงของเพลงมากเท่าไร คุณก็จะยังมีโอกาส ในการทำงานมากเท่านั้น

กฎข้อสี่สิบเอ็ด เมื่อคุณรู้อะไรใหม่ใสบ้าง จงหาทางนำมาใช้ นักดนตรีหลายคน ที่พบกับวิธีการเล่นแบบใหม่ๆ เจ๋งๆ ในขณะที่ตัวเองกำลังซ้อม แต่แล้วเขาก็ไม่รู้ว่าจะเอามันมาใช้เมื่อไหร่ จึงพยายามคิดไวล่วงหน้าเสมอ ก่อนที่คุณจะเริ่มตน หาสิ่งใหม่ๆ คุณจะคิดถึงไวแล้ว ว่าคุณกะจะเอามันไปทำอะไร

กฎข้อสี่สิบสอง ฝึกความเชี่ยวชาญประมาณศิลปิน การที่คุณเล่นได้อย่างวิเศษ เลิศหรูในห้องซ้อมดนตรี หรือห้องนอนเล็กๆ เตาครัวของคุณ มันไม่ได้มีความหมายอะไรเลย ถ้าคุณไม่มีโอกาสเอามันออกไปใช้ คุณควรสร้างโอกาส ให้ตัวเองได้ขึ้นเวทีเสมอๆ เพื่อความเคยชิน พยายามหาโอกาสให้ได้มากที่สุด ประสบการณ์คือสิ่งที่สำคัญที่สุด

กฎข้อสี่สิบสาม เรียนรู้พื้นฐาน นักดนตรีหลายคนคิดว่าเรื่องทฤษฎีพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น แต่ในความเป็นจริงแล้ว การเรียนรู้พื้นฐานไม่ใช่สิ่งเสียเปล่า คุณมีแต่ได้กับได้ เพราะคุณก็จะเล่นได้ทุกแนว คิดดูออกได้ทุกเมื่อ หากพื้นฐานคุณแน่นพอ คุณจะไม่ต้องเสียเวลา มานั่งคล่ำเป็นชั่วโมง กว่าจะเจอคอร์ดที่คุณคิดว่าเพราะ ทั้งๆที่มันเป็นเรื่องพื้นฐานแท้ๆ

กฎข้อสี่สิบสี่ ระวังตัวทุกขณะ หากเผชิญคุณตั้งเป็นพลุแตก อย่างที่คุณฝันไว้ คนมากหน้าหลายตา จะเข้ามาวนเวียนในชีวิตคุณ แบบไม่ได้นัดหมาย คุณมีโอกาที่จะเจอพวกที่จ้อง สับเลือด สับเนื้อจากตัวคุณตลอดเวลา พวกที่ไม่มีอะไรทำ นอกจากการตักตวงผลประโยชน์ สนุกกับชีวิตให้สมอยาก แต่พยายามเกินพอดี เดี่ยวจะลืมหูลืมตาเป็นวัวลืมหูลืมตีน ที่แน่ๆอย่าลืมหูลืมตาเครื่องมือหากินของคุณ เครื่องดนตรีเปรียบเหมือน หัวใจของนักดนตรี

กฎข้อสี่สิบห้า อย่ากินบนเรือนขีบนหลังคา อย่าพินักร่องสาววัยขบเผาะของวง อย่าล่อหมาของมือกลอง แฟนของมือเบส ฯลฯ อย่าหักหลังเพื่อนรวมวง อย่าเอาเปรียบเพื่อน